

Förordningsmotiv

Förordning om tjänster på den inre marknaden

Fm
2009:1

Förordning om tjänster på den inre marknaden;

utfärdad den 12 november 2009.

Regeringen föreskriver¹ följande.

Inledande bestämmelser

1 § Denna förordning kompletterar bestämmelserna i lagen (2009:1079) om tjänster på den inre marknaden. Förordningen syftar till att genomföra Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (tjänstedirektivet)², Kommissionens beslut 2008/49/EG av den 12 december 2007 om genomförandet av informationssystemet för den inre marknaden (IMI) med avseende på skyddet av personuppgifter³ och Kommissionens beslut 2009/739/EG av den 2 oktober 2009 om rutiner för utbyte av information på elektronisk väg mellan medlemsstaterna enligt kapitel VI i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG om tjänster på den inre marknaden⁴.

¹ Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 12 november 2009 (Regeringens förordningsmotiv 2009:1).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, 27.12.2006, s. 36, Celex 32006L0123).

³ Kommissionens beslut 2008/49/EG av den 12 december 2007 om genomförandet av informationssystemet för den inre marknaden (IMI) med avseende på skyddet av personuppgifter (EUT L 13, 16.1.2008, s. 18, Celex 32008D0049).

⁴ Kommissionens beslut 2009/739/EG av den 2 oktober 2009 om rutiner för utbyte av information på elektronisk väg mellan medlemsstaterna enligt kapitel VI i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG om tjänster på den inre marknaden (EUT L 263, 7.10.2009, s. 32, Celex 32009D0739).

De definitioner som används i förordningen har samma innebörd som i lagen (2009:1079) om tjänster på den inre marknaden.

Bestämmelser om tyst beviljande, handläggningstider och godtagande av intyg m.m. från andra länder inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) finns i andra författningar.

Anmälan av krav

2 § En statlig behörig myndighet som avser att fatta beslut om krav som avses i artiklarna 15.7 och 39.5 andra stycket tjänstedirektivet ska anmäla förslaget till Kommerskollegium och ange skälen till kraven. Kommerskollegium ska anmäla förslag till Europeiska gemenskapernas kommission (kommissionen).

Regeringskansliet beslutar om anmälan till Kommerskollegium av förslag till lag eller förordning som avser krav enligt första stycket.

3 § Kommerskollegium ska så snart som möjligt underrätta Regeringskansliet och Tillväxtverket om anmälningar av krav som avses i 2 §. Kommerskollegium ska vidare så snart som möjligt underrätta Regeringskansliet, Tillväxtverket och anmälande myndighet om beslut som kommissionen har meddelat angående sådana krav som avses i 2 §.

Kommerskollegium ska underrätta Regeringskansliet om alla beslut som kommissionen meddelat angående anmälningar.

Gemensam kontaktpunkt

4 § Genom den gemensamma kontaktpunkten ska det tillhandahållas elektronisk information till tjänsteleverantörer och tjänstemottagare, en elektronisk förmedlingsfunktion, en servicefunktion samt information till tjänstemottagare i Sverige. Den gemensamma kontaktpunktens elektroniska information ska innehålla en länk till kommissionens webbplats för gemensamma kontaktpunkter.

Kommerskollegium, Tillväxtverket och Konsumentverket ska tillhandahålla olika funktioner inom den gemensamma kontaktpunkten. Dessa myndigheter ska samarbeta med varandra för att möjliggöra en väl fungerande gemensam kontaktpunkt.

Elektronisk information

5 § Tillväxtverket ska tillhandahålla elektronisk information till tjänsteleverantörer och tjänstemottagare vid den gemensamma kontaktpunkten. Informationen ska innehålla

1. generell information om de tillståndskrav och andra formella krav på tillstånd som gäller för att få tillträde till och utöva tjänsteverksamhet i Sverige,

2. direktlänkar till specifik information hos de behöriga myndigheterna,

3. kontaktuppgifter till de behöriga myndigheterna,

4. uppgifter om hur och på vilka villkor man kan få tillgång till uppgifter ur offentliga register och databaser som rör tjänsteleverantörer och tjänster,

5. vilka möjligheter till rättslig prövning som i allmänhet står till förfogande om en tvist skulle uppstå,

6. kontaktuppgifter till andra sammanslutningar och organisationer än de behöriga myndigheterna där tjänsteleverantören eller tjänstemottagaren kan få praktisk hjälp,

7. kontaktuppgifter till servicefunktionen och uppgifter om hur ytterligare information till tjänstemottagare fås vid Kommerskollegium och Konsumentverket, och

8. annan information som är av särskild betydelse för att bedriva tjänsteverksamhet i Sverige.

Informationen ska i lämplig utsträckning vara tillgänglig också på engelska.

6 § Behöriga myndigheter ska till Tillväxtverket lämna den information som behövs för att Tillväxtverket ska kunna fullgöra sin skyldighet enligt 5 § första stycket 1 och 2. Den behöriga myndighet som lämnar informationen ansvarar för att informationen är korrekt och uppdaterad.

Behöriga myndigheter ska på sina webbplatser elektroniskt tillhandahålla aktuell och detaljerad information när det gäller krav, kostnader och ansökningsförfarande för ett tillstånd, en anmälan eller en registrering.

Informationen ska i lämplig utsträckning vara tillgänglig också på engelska.

Elektronisk förmedlingsfunktion

7 § Tillväxtverket ska tillhandahålla en elektronisk förmedlingsfunktion vid den gemensamma kontaktpunkten som gör det möjligt för

1. tjänsteleverantörer att elektroniskt lämna in handlingar för befordran till behöriga myndigheter, och

2. behöriga myndigheter att i den fortsatta handläggningen kommunicera elektroniskt med tjänsteleverantören.

Tillväxtverkets befattning med handlingar skickade för befordran genom den elektroniska förmedlingsfunktionen är begränsad till enbart vad som är nödvändigt för att kunna vidareförmedla handlingarna.

Varje behörig myndighet ska vara ansluten till förmedlingsfunktionen.

Servicefunktion

8 § Kommerskollegium ska tillhandahålla en servicefunktion vid den gemensamma kontaktpunkten.

Servicefunktionen ska tillhandahålla allmän information som rör tjänstedirektivet och som de behöriga myndigheterna inte tillhandahåller inom ramen för sin handläggning av en ansökan. Servicefunktionen ska bistå tjänsteleverantörer och tjänstemottagare med upplysningar om hur krav enligt tjänstedirektivet tolkas eller tillämpas.

Information till tjänstemottagare

9 § Konsumentverket och Kommerskollegium ska tillhandahålla följande information till tjänstemottagare i Sverige:

1. allmän information om vilka krav, särskilt konsumentskydds krav, som ställs i andra länder inom EES när det gäller tillträde till och utövande av tjänsteverksamhet där,
2. allmän information om möjligheterna till rättslig prövning av en eventuell tvist mellan en tjänsteleverantör och en tjänstemottagare, och
3. kontaktuppgifter om sammanslutningar eller organisationer där tjänsteleverantörer eller tjänstemottagare kan få praktisk hjälp.

Konsumentverket ska tillhandahålla sådan information som avses i första stycket om den efterfrågas av konsumenter och Kommerskollegium ska tillhandahålla information om den efterfrågas av näringsidkare.

Konsumentverket och Kommerskollegium ska bistå motsvarande organ i andra länder inom EES med sådan information som efterfrågas av tjänstemottagare där.

Informationssystemet för den inre marknaden

10 § Informationssystemet för den inre marknaden (Internal Market Information System, IMI) ska användas för utbyte av information på elektronisk väg för myndighetssamarbetet mellan behöriga myndigheter inom EES.

Kommerskollegium är samordnande myndighet för myndighetssamarbetet enligt tjänstedirektivet i Sverige. Den samordnande myndigheten ska underlätta för behöriga myndigheter i Sverige och andra länder inom EES att samarbeta i IMI, besvara frågor när en svensk behörig myndighet

saknas, bistå behöriga myndigheter från ett annat land inom EES att hitta rätt myndighet i Sverige samt underrätta kommissionen i de fall då andra medlemsstater inte uppfyller sina skyldigheter i fråga om ömsesidigt bistånd.

Den samordnande myndigheten får utse delegerade samordnare i IMI som bistår behöriga myndigheter.

11 § En behörig myndighet ska vid registrering i informationssystemet IMI utse två eller flera fysiska personer som användare i IMI enligt följande:

- minst en användare som är handläggare med behörighet att skicka och besvara förfrågningar, och
- en användare som är lokal dataadministratör med ansvar för den lokala datahanteringen hos myndigheten.

Informationsutbyte mellan myndigheter

12 § En behörig myndighet i Sverige får begära information av en behörig myndighet i ett annat land inom EES där en tjänsteleverantör är etablerad när det kan underlätta handläggningen av ett ärende. Begäran kan även gälla utförande av kontroller, inspektioner och utredningar avseende tjänsteleverantören eller dennes verksamhet i det landet.

13 § På begäran av en behörig myndighet i ett annat land inom EES ska en behörig myndighet vid behov inhämta relevant information från andra myndigheter i Sverige och kontakta tjänsteleverantören.

En behörig myndighet ska vidarebefordra en sådan begäran till rätt myndighet eller till den samordnande myndigheten, om den inte är rätt myndighet att lämna begärt bistånd.

En behörig myndighet ska så snart som möjligt översända de uppgifter som begärs till relevant behörig myndighet inom EES.

14 § Om en behörig myndighet i ett annat land inom EES begär det, ska en behörig myndighet lämna uppgifter om disciplinära eller administrativa åtgärder eller straffrättsliga påföljder som har vidtagits mot en tjänsteleverantör.

Sådana uppgifter som avses i första stycket ska lämnas endast om

1. uppgifterna är av betydelse för tjänsteleverantörens kompetens eller yrkesmässiga trovärdighet, och
2. utlämnandet är förenligt med en sådan särskild föreskrift som avses i 8 kap. 3 § 1 offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) eller förenligt med 8 kap. 3 § 2 samma lag.

Information om sådana påföljder och åtgärder ska endast meddelas om ett lagakraftvunnet beslut har fattats i frågan eller om det finns en lagakraftvunnen dom.

Uppgifter ur ett sådant register som förs med stöd av lagen (1998:620) om belastningsregister får endast lämnas ut till utländsk myndighet i enlighet med lagen om belastningsregister och förordningen (1999:1134) om belastningsregister. Även i annat fall ska uppgifter lämnas ut i enlighet med vad som föreskrivs i lag eller förordning. Den behöriga myndigheten ska ange enligt vilka nationella bestämmelser som tjänsteleverantören befunnits skyldig eller straffats.

Den myndighet som lämnar ut information ska samtidigt informera tjänsteleverantören om detta.

Underrättelse om varning

15 § Konsumentverket är samordnande myndighet för varningar i informationssystemet IMI (varningssamordnare).

Konsumentverket ska för detta disponera en elektronisk brevlåda kopplad till IMI.

16 § En behörig myndighet som får kännedom om en tjänsteverksamhet som kan medföra allvarlig skada för människors hälsa eller säkerhet eller på miljön ska så snart som möjligt sända en varning till varningssamordnaren.

17 § Varningssamordnaren ska granska varningen och vid behov samråda med den behöriga myndighet som har initierat varningen.

Varningssamordnaren ska så snart som möjligt vidarebefordra varningen till alla länder inom EES och kommissionen när verksamheten utövas av en tjänsteleverantör som är etablerad i Sverige. Om tjänsteleverantören inte är etablerad i Sverige ska tjänsteleverantörens etableringsland, berörda länder inom EES och kommissionen underrättas så snart som möjligt.

18 § Varningssamordnaren ska så snart som möjligt vidarebefordra varningar från andra länder inom EES till de berörda behöriga myndigheterna i Sverige.

19 § En behörig myndighet ska, i de fall tjänsteleverantören är etablerad i Sverige, föreslå att varningen avslutas så snart risken för allvarlig skada för människors hälsa eller säkerhet eller på miljön inte längre föreligger.

I de fall tjänsteleverantören är etablerad i ett annat land inom EES än Sverige och om Sverige har initierat varningen, ska den behöriga myndigheten föreslå att varningen avslutas när det inte längre finns risk för allvarlig skada för människors hälsa eller säkerhet eller på miljön.

20 § Varningar, ytterligare information, frågor, återkallelser av varningar, rättelser av information och förslag att avsluta en varning eller invändningar mot förslag att avsluta en varning ska sändas genom informationssystemet IMI.

Verkställighetsföreskrifter

21 § Kommerskollegium får meddela föreskrifter om informationsutbyte i informationssystemet IMI.

22 § Tillväxtverket får meddela föreskrifter om den elektroniska information som ska tillhandahållas tjänsteleverantörer och tjänstemottagare samt om den elektroniska förmedlingsfunktionen.

Denna förordning träder i kraft den 27 december 2009.

På regeringens vägnar

CARL BILDT

Lars Nilsson
(Utrikesdepartementet)

Inledning

Genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (tjänstedirektivet) är av komplex karaktär med hänsyn till främst dess sektoriella räckvidd. Författningarna som genomför direktivet finns i ett stort antal bestämmelser, såväl horisontellt som sektoriellt. Behovet av författningsreglering i förordning har sin grund både i tjänstedirektivet och i kommissionsbeslut. För att lämna tillräcklig vägledning till främst myndigheterna om bestämmelserna och för att underlätta överblicken av regleringen, ges motiv till förordningen om tjänster på den inre marknaden.

Författningskommentar

1 §

Bestämmelsen anger att förordningen syftar till att genomföra tjänstedirektivet, komplettera lagen (2009:1079) om tjänster på den inre marknaden (tjänstelagen), genomföra kommissionens beslut 2008/49/EG av den 12 december 2007 om genomförandet av informationssystemet för den inre marknaden (IMI) med avseende på skyddet av personuppgifter⁵ och kommissionens beslut 2009/739/EG av den 2 oktober 2009 om rutiner för utbyte av information på elektronisk väg mellan medlemsstaterna enligt kapitel VI i Europaparlamentets

⁵ Kommissionens beslut 2008/49/EG av den 12 december 2007 om genomförandet av informationssystemet för den inre marknaden (IMI) med avseende på skyddet av personuppgifter (EUT L 13, 16.1.2008, s. 18, Celex 32008D0049).

och rådets direktiv 2006/123/EG om tjänster på den inre marknaden.⁶ Beslutet om rutiner för utbyte av information på elektronisk väg är ett kommittologibeslut. Det framgår också att bestämmelser om tyst beviljande, handläggningstider (artikel 13) och godtagande av intyg m.m. från andra länder inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) (artikel 5.3) finns i andra författningar. Handläggningstiderna för ett tillstånd regleras i den förordning som reglerar tillståndet, eller genom myndighetsföreskrifter.

2-3 §§

Bestämmelserna reglerar hur förslag till krav enligt tjänstedirektivets artiklar 15.7 och 39.5 ska anmälas till Europeiska gemenskapernas kommission (kommissionen). Statliga behöriga myndigheter och Regeringskansliet ska anmäla förslag till krav och skälen för kraven till Kommerskollegium, som anmäler dem (i formulär som tillhandahålls av kommissionen). Ett krav enligt tjänstedirektivet är en skyldighet, förbud, villkor eller begränsning som föreskrivs i lag eller författning eller följer av rättspraxis, administrativt förfarande och liknande. Krav enligt artikel 15.7 framgår av artikel 15.2-3. Det som avses är t.ex. sådana bestämmelser som begränsar tillträdet till eller utövandet av tjänsteverksamhet av kvantitativa eller geografiska begränsningar (t.ex. att det måste vara ett visst avstånd mellan olika tjänsteleverantörer), skyldighet att ha en

⁶ Kommissionens beslut 2009/739/EG av den 2 oktober 2009 om rutiner för utbyte av information på elektronisk väg mellan medlemsstaterna enligt kapitel VI i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG om tjänster på den inre marknaden (EUT L 263, 7.10.2009, s. 32, Celex 32009D0739).

viss juridisk form, krav som rör företagets kapitalinnehav, förbud mot flera etableringar inom samma stats territorium, krav på ett minsta antal anställda. Om det är fråga om överlappning med anmälan enligt proceduren i direktiv 98/34/EG sker anmälan i databasen för TRIS-systemet.

När det gäller förslag till lag eller förordning ska Regeringskansliet i enlighet med 20 § förordning (1996:1515) med instruktion för Regeringskansliet anmäla förslag till författningar i enlighet med informationsförfaranden som följer av Sveriges medlemskap i EU. Regeringskansliet ska i detta fall besluta om att anmälan ska ske till Kommerskollegium. Rutiner för anmälningsförfarandet enligt tjänstedirektivet bör fastställas på lämpligt sätt inom Regeringskansliet. Kommerskollegium ska så snart som möjligt underrätta Regeringskansliet och även Tillväxtverket om svenska anmälningar. Tillväxtverket bör bevaka nya tillståndsförfaranden och krav i syfte att uppfylla kraven för den gemensamma kontaktpunkten.

Kommerskollegium ska informera Regeringskansliet och berörd myndighet samt även Tillväxtverket om beslut som meddelats av kommissionen angående svenska anmälningar så snart som möjligt. Kommerskollegium ska också informera Regeringskansliet om alla beslut från kommissionen som rör andra medlemsländers anmälningar. Denna informationskyldighet innehåller inte något krav på skyndsamhet men säkerställer att alla beslut ska komma till Regeringskansliets kännedom via Kommerskollegium.

4 §

Av 5 § tjänstelagen framgår att en eller flera kontaktpunkter ska upprättas. Om behov skulle uppstå av att i framtiden ha flera gemensamma kontaktpunkter är det möjligt genom en förordningsändring då förordningen anger att det finns en kontaktpunkt i dagsläget. Bestämmelsen reglerar vad den enda gemensamma kontaktpunkten ska innehålla samt pekar ut att Kommerskollegium, Tillväxtverket och Konsumentverket tillhandahåller olika funktioner av kontaktpunkten. Myndigheterna ska samarbeta med varandra för att skapa och förvalta en väl fungerande kontaktpunkt. Kommerskollegiums uppgifter kommer att regleras närmare i Kommerskollegiums instruktion. Den gemensamma kontaktpunkten ska även innehålla en länk till kommissionens information om tjänstedirektivets gemensamma kontaktpunkter i medlemsländerna (webgate) med länkar till alla europeiska gemensamma kontaktpunkter.

5 §

Tillväxtverket ansvarar för att tillhandahålla elektronisk information till tjänsteleverantörer och tjänstemotagare enligt tjänstedirektivets artikel 7. De olika uppgifterna som informationen ska innehålla anges i bestämmelsen. Informationen ska i huvudsak även finnas på engelska. Tillväxtverket ska också tillhandahålla direktlänkar till de behöriga myndigheternas webbplatser för eventuell information om de särskilda villkor som ställs av den behöriga myndigheten. Tillväxtverket har möjlighet att utfärda erforderliga föreskrifter i denna del.

6 §

Bestämmelsen anger en skyldighet för respektive behörig myndighet att leverera korrekt information till Tillväxtverket eftersom verket ska tillhandahålla allmän information om tillstånd och krav för tillstånd. Behöriga myndigheter ansvarar för att deras information är korrekt och uppdaterad. Vidare ska behöriga myndigheter på sina respektive webbplatser tillhandahålla myndighetsspecifik information om krav, kostnader och ansökningsförfaranden för ett tillstånd, anmälan eller registrering. Även behöriga myndigheters information bör tillhandahållas på engelska. Tillväxtverket har möjlighet att utfärda erforderliga föreskrifter för hur och när behöriga myndigheter ska genomföra uppdateringar och hur dessa ska tillhandahållas (se 22 §).

7 §

Tjänstedirektivet kräver att en tjänsteleverantör ska kunna fullgöra alla förfaranden och formaliteter som är nödvändiga för tillträde till tjänsteverksamhet elektroniskt genom gemensamma kontaktpunkter (artikel 6). I Sverige ska Tillväxtverket ansvara för denna funktion vid den gemensamma kontaktpunkten genom att elektroniska ansökningar ska lotsas till rätt behörig myndighet. Tillväxtverkets funktion är att vidarebefordra handlingar varför dessa inte kan anses som inkomna till eller upprättade hos Tillväxtverket. Det är således en ren vidarebefordran så som det stadgas i TF 2 kap. 11 § första stycket 1. Den elektroniska förmedlingsfunktionen ska också tillse att en tjänsteleverantör och behöriga myndigheter ska kunna kommunicera elektroniskt med varandra genom den elektroniska förmedlingsfunktionen. Tillväxtverkets befattning med

handlingar skickade för befordran genom förmedlingsfunktionen är endast att vidta åtgärder som är nödvändiga för att veta vem som är rätt mottagare. All handläggning och diarieföring sker således hos den handläggande behöriga myndigheten. För att detta ska kunna ske måste varje behörig myndighet vara ansluten till förmedlingsfunktionen så att handlingarna kan utbytas och svar förmedlas via den gemensamma kontaktpunkten. Tillväxtverket ska ha möjlighet att utfärda föreskrifter om hur behöriga myndigheter ska nås för förmedlingsfunktionens syften. Tillväxtverket får även utfärda föreskrifter rörande säkerhetslösningar kring vidareförmedlingsfunktionen.

8 §

Kommerskollegium tillhandahåller en servicefunktion eller help-desk dit både tjänsteleverantörer och tjänstemottagare kan vända sig med frågor om tjänstedirektivet. Servicefunktionen ska ge upplysningar som behöriga myndigheter inom ramen för sin tillståndsprövning inte besvarar. Det kan vara frågor om hur krav enligt tjänstedirektivet vanligen tolkas eller tillämpas, både i Sverige och i andra länder inom EES. Kollegiet ska dock inte agera som ombud för någon som vänder sig till servicefunktionen för stöd. Servicefunktionen ska gå att nå via telefon eller e-post eller på annat sätt som framgår av kontaktuppgifter på webbsidan för den gemensamma kontaktpunkten. Tillväxtverket svarar för support av tekniska problem vid den elektroniska förmedlingsfunktionen. Förvaltningslagens bestämmelser om annan förvaltningsverksamhet än handläggning av ärenden, om inget annat

föreskrivs, är tillämpliga i servicefunktionens verksamhet.

9 §

Bestämmelsen genomför artikel 21 i tjänstedirektivet och avser bistånd till svenska tjänstemottagare som vill ha information om vilka rättigheter och skyldigheter som gäller i andra medlemsstater samt att Konsumentverket och Kommerskollegium även ska bistå motsvarande organ i andra medlemsländer som lämnar bistånd till sina tjänstemottagare där. Konsumentverkets rådgivningsfunktion Konsument Europa lämnar stöd till tjänstemottagare som är konsumenter medan Kommerskollegium ger stöd till tjänstemottagare som är företagare. Den information som ska lämnas genom den elektroniska informationen vid medlemsstaternas kontaktpunkterna (se 5 §) om generella krav på tjänsteleverantörer samt möjligheterna till rättslig prövning, utgör en viktig källa för den information som ska ges till tjänstemottagare.

10 §

Bestämmelsen klargör att det elektroniska informationssystemet som hänvisas till i 11 § tjänstelagen är IMI. Kommerskollegiums roll benämns som samordnande myndighet för myndighetssamarbetet enligt tjänstedirektivet (artikel 28.2) och de närmare uppgifterna beskrivs i bestämmelsen. Kommerskollegium har också en roll som nationell IMI-samordnare för systemet som sådant. I denna roll ligger att registrera och informera myndigheter som ska använda systemet. Denna uppgift gäller oavsett för vilket direktivområde IMI-systemet ska användas. Idag

omfattar denna uppgift även yrkeskvalifikationsdirektivet men kan i framtiden komma att avse även andra rättsakter. Kommerskollegium får utse de myndigheter som ska vara delegerade samordnare.

11 §

Bestämmelsen beskriver vilka funktioner en behörig myndighet minst behöver för att IMI-samarbetet ska fungera. En fysisk person kan ha flera användarroller men en behörig myndighet måste utse minst två fysiska personer att ha roller i IMI-systemet för den praktiska funktionaliteten. Av bestämmelsen framgår att det ska finnas en "handläggare" och en "lokal dataadministratör". En handläggare har behörighet att skicka och besvara förfrågningar. En lokal dataadministratör har ansvar för den lokala datahanteringen hos myndigheten och kan t.ex. registrera nya användare. Kommerskollegium får utfärda föreskrifter avseende den praktiska handläggningen i IMI, t.ex. beträffande tidsfrister eller andra handläggningsregler som följer av IMI-systemet, se 21 §.

12 §

För att förtydliga möjligheten att begära bistånd, vilken ligger inom myndigheternas utredningsskyldighet enligt förvaltningslagen, föreskrivs att myndigheterna får begära information "när det kan underlätta handläggningen av ärendet". Exempelen på biståndsåtgärder återfinns i artikel 28.3 i tjänstedirektivet och avser bl.a. utförande av inspektioner.

13 §

Bestämmelsen kompletterar tjänstelagens 12 §, dvs. skyldigheten att lämna bistånd inom sitt verksamhetsområde, och förtydligar vad som kan krävas av en behörig myndighet i samband med lämnande av bistånd till behörig myndighet i annat land inom EES. Detta innefattar att kontakta andra svenska myndigheter eller tjänsteleverantören, om den tillfrågade myndigheten inte har informationen själv, för att få tag i efterfrågad information. Vidare innefattar skyldigheten att vidarebefordra en begäran till rätt svensk behörig myndighet om frågan kommit till fel myndighet. Myndighetens biståndsskyldighet begränsas av den frågande myndighetens skyldighet att motivera varje fråga enligt tjänstedirektivets artikel 28.3. Bestämmelsen genomför också tjänstedirektivets krav på att översändandet av informationen ska ske ”så snart som möjligt” i enlighet med tjänstedirektivets artikel 28.6.

14 §

Bestämmelsen genomför tjänstedirektivets artikel 33 som föreskriver en skyldighet för behöriga myndigheter att överlämna även vissa känsliga uppgifter, dvs. administrativa påföljder och straffrättsliga åtgärder, på begäran av annan medlemsstat. Utlämnandet kan ske om nationell lagstiftning medger det enligt 8 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) (se prop. 2008/09:187, avsnitt 10.3). Beträffande uppgifter i belastningsregister får endast utlämnande ske om lag (1998:620) om belastningsregister och förordning (1999:1134) om belastningsregister tillåter det. Vidare gäller att uppgifterna bara får lämnas ut i enlighet med vad som föreskrivs i annan lag eller förordning.

Uppgifter om administrativa påföljder och straffrättsliga åtgärder får endast översändas till en frågande medlemsstat om lagakraftvunnet beslut fattats i frågan eller om lagakraftvunnen dom föreligger. Dessutom ska uppges enligt vilka svenska bestämmelser tjänsteleverantören befunnits skyldig eller straffats. Sista stycket reglerar att tjänsteleverantören samtidigt ska informeras om att uppgifterna lämnas ut. Det är nödvändigt att reglera att de tjänsteleverantörer som är juridiska personer ska informeras om att uppgifter lämnas ut eftersom de inte omfattas av informations-skyldigheten enligt personuppgiftslagen (1998:204). Bestämmelsen kompletterar även sådana registerregleringar som inte har någon bestämmelse om att information till tjänsteleverantörer måste lämnas.

15 §

Konsumentverket är samordnande myndighet för varningsmekanismen mot bakgrund av verkets tillsynsroll enligt produktsäkerhetslagen (2004:451). IMI-systemets funktion kräver att varningssamordnaren disponerar en varningsbrevlåda som är en del av själva IMI-systemet.

16 §

Bestämmelsen kompletterar 14 § i tjänstelagen om skyldigheten att skicka en varning. Den genomför att varningen ska skickas "så snart som möjligt" enligt artiklarna 29.3 och 32.1. Vidare slås fast att myndighetens skyldighet inträder när den "får kännedom" om en farlig tjänsteverksamhet, för att förtydliga att myndigheterna inte åläggs utökad tillsyn. I praktiken kommer sannolikt även andra kommunikationsåtgärder,

som föreskrivs i kommissionens kommittologibeslut för det administrativa samarbetet (se hänvisning under 1 §), att i ett första skede skickas till varningssamordnaren för vidare befordran till behörig myndighet. Eftersom det i dagsläget inte med säkerhet går att fastställa hur de tekniska funktionaliteterna i IMI kommer att se ut i ett längre perspektiv är detta inte reglerat.

17 §

Varningen ska granskas av varningssamordnaren (Konsumentverket) innan den vidarebefordras varningen. Granskningen innebär bl.a. att varningssamordnaren ska kontrollera att alla kriterier för att skicka en varning är uppfyllda. Kriterierna framgår av tjänstedirektivets artiklar 29.3 och 32.1. Andra stycket genomför tjänstedirektivets krav att varningen ska vidarebefordras ”så snart som möjligt”. Stycket skiljer också mellan vilka mottagarna av varningen är, beroende på om Sverige är tjänsteleverantörens etableringsland eller utövandeland. Jfr skillnaden mellan artikel 29.3 och 32.1 i tjänstedirektivet. Eftersom det inte är klart hur de tekniska funktionaliteterna i IMI kommer att se ut i ett längre perspektiv föreskrivs inte vilka övriga kommunikationsåtgärder (se kommittologibeslut som hänvisas till under 1 §) som ska granskas av varningssamordnaren.

18 §

Varningssamordnaren ska bedöma vilka svenska myndigheter som är berörda av en varning från en annan medlemsstat och vidarebefordra varningen till dessa. Inkommande varningar ska vidarebefordras så

snart som möjligt. Övriga kommunikationsåtgärder relaterade till varningen sker automatiskt till de myndigheter som fått varningen.

19 §

Bestämmelsen reglerar att en behörig myndighet ska föreslå att varningen avslutas när risken för allvarlig skada inte längre föreligger. Den behöriga myndigheten kan föreslå att varningen avslutas antingen i egenskap av tjänsteleverantörens etableringsland eller i egenskap av initierande myndighet.

20 §

Bestämmelsen klarlägger att all kommunikation relaterad till varningsmekanismen ska ske genom IMI. De kommunikationsåtgärder som omnämns är de som anges i kommittologibeslutet för det administrativa samarbete (se hänvisning under 1 §).

21 §

Kommerskollegium har möjlighet att utfärda föreskrifter om informationsutbytet i IMI-systemet, se 15 § tjänstelagen.

22 §

Tillväxtverket har möjlighet att utfärda föreskrifter om den elektroniska information som ska tillhandahållas och om den elektroniska förmedlingsfunktionen vid den gemensamma kontaktpunkten, se 5 § tjänstelagen.